

Konzulensi értékelés

Kolozsi Tímea: Az újjászületés és a megszentelődés tanítása korunk keresztény irányzataiban
című TDK dolgozatához

„Felelt Jézus és mondta néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.” (Jn 3,3)

„Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.” (Zsid 12,14)

„Az újjászületés ritka tapasztalat az emberi történelemnek ebben a szakaszában. Ez az oka annak, hogy oly sok nyomorúság van a gyülekezetekben. Sokan, túl sokan, akik Krisztus nevét vallják megszenyvedtek és szentségtelenek. Megkeresztelkedtek, de élve temették el. Az énjük nem halt meg, ezért nem is támadtak fel új életre a Krisztusban.” (Ellen G. White: 148. sz. kézirat, 1897.)

A fenti igék alapján mind az újjászületés, mind a megszentelődés nem csupán szavakban történő hangoztatása, hanem valóságos volta egy ember életében nem kevesebb mint „üdvösség-kérdés”. Az igéket követő idézet pedig arra mutat rá, hogy a gyülekezetekben tapasztalható számos probléma, emberi nyomorúság sok esetben szintén az újjászületés és a megszentelődés hiányára vezethető vissza. Ezek a tények alátámasztják a témaválasztás fontosságát, s már azért dicséret illeti a hallgatót, hogy ezt felismerte, hogy ezek a kérdések ilyen „mélységben” foglalkoztatják. Elmondása szerint témaválasztását ezek mellett személyes tapasztalatai is motiválták, amelyeket az Isten-keresése során szerzett a különféle felekezetekben. Ez tovább növeli a dolgozat értékét és hitelességét.

Nehezen vitatható tény az is, hogy egy tanítás csak akkor válhat gyakorlattá emberek életében, ha megfogalmazódik, ha elhangzik az adott keresztény irányzat/felekezet/egyház/egyesület tanításaiban, összejövetelein, Biblia-tanulmányaiban. A dolgozat megvizsgálja, hogy az újjászületés és a megszentelődés mennyire téma a különböző hívő közösségek életében, milyen tisztán, biblikusan hangzik, és mennyire hangsúlyos a többi tanítás mellett. Felveti azt a kérdést, hogy eljut-e a gyülekezetek tagjaihoz érthető és befogadható formában. Kitér arra, hogy ha eljut, akkor miért nincs látható jele az egyes emberek életében, miért kevés a világitó keresztény.

S foglalkozik azzal is, hogy ha nem jut el a gyülekezetek tagjaihoz, akkor mi lehet ennek az oka. Ezek igazán izgalmas, a lényegre érintő kérdésfelvetések, s az ezekre adható válaszok talán még több helyet, nagyobb hangsúlyt érdemeltek volna a dolgozatban.

A dolgozat érdeme az alapos utánajárás és lelkiismeretes kutatómunka mellett az is, hogy minden tanítást a Biblia mérlegére helyez, s ha attól való eltérésre mutat rá, azt korrekt stílusban, minden esetben bibliai igékkel alátámasztva teszi. Értékesek ezek a személyes megjegyzések, észrevételek, s talán a hallgató szerénysége miatt ennyire rövidre szabottak. Az egyes keresztény irányzatok tanításainak olykor bőséges ismertetése felől inkább ebbe az irányba mozdulhatott volna a hangsúly.

A dolgozat véleményem szerint megfelel egy tudományos munka iránt támasztott alapvető követelményeknek: szép számú szakirodalmat felsorakoztat, s szakszerű nyelvezettel használja fel azokat, illetve reflektál azokra.

A fentiek alapján javaslom a dolgozatot a TDK konferencián történő ismertetésre, megvitatásra.

Kovács Zoltán